

РЕШЕНИЕ

№ 6887

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9473** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 05.08.2021 г. по НАХД № 6469/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 16-и състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № 22-004575/23.03.2018 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл. 414, ал. 3 във връзка с чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/.

Касаторът излага съображения за отмяна на съдебното решение. Не бил осъществен съставът на вмененото му административно нарушение, тъй като съгласно чл. 63, ал. 2 КТ работодателят няма право да допуска до работа работника/служителя преди да му предостави документите по чл. 63, ал. 1 КТ, което задължение се отнасяло за случаите при сключен договор между работника и работодателя, какъвто липсвал към момента на осъществяване на проверката. Твърди, че договорът е сключен след проверката. Поради това и било невъзможно дружеството да представи екземпляр от него, доколкото не съществувал в обективната действителност. По тези съображения не е предоставено заверено от ТД на НАП уведомление по чл. 62, ал. 3

КТ. Твърди, че всъщност било извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ. Моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – С., редовно призвана, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е частично основателна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 от КТ.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 09.02.2018 г. около 11:00 ч., служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., извършили проверка на място в обект – гостилница „Пърленките“, находящ се в [населено място],[жк]до [жилищен адрес] стопанисван от дружеството касатор. На място била на работа лицето Х. О., която попълнила декларация без данни за сключен трудов договор /задраскани са двете графи „да“ и „не“/ и с отразяване „не“ в частта – получих копие от заверено уведомление и екземпляр от сключен писмен трудов договор. Не се оспорва, че О. е сключила трудов договор с [фирма]. Екземпляр от него, както и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ не било представено при постъпването ѝ на работа. Резултатите от проверката са обективирани в протокол, приложен по делото. За нарушение по чл. 63, ал. 2 е съставен АУАН № 22-004575/26.02.2018 г., връчен на същата дата на представляващия дружеството. Издадено е атакуваното НП, с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ с размер 3000 /три хиляди/ лева. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Съгласно чл. 414, ал. 3 КТ „работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение“. Съгласно чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 1 КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1 - екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Към момента на допускане до работа на работника – 09.02.2018 г., работодателят, какъвто безспорно е [фирма] /§ 1, т. 1 ДР на КТ/, е следвало да представи на работника Х. О. както

екземпляр от сключения договор, така и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ. Непредставянето на който и да е от тези два документи представлява неизпълнение на регламентираното в чл. 63, ал. 2 КТ задължение.

В случая трудовият договор е сключен на 08.02.2018 г., с посочена дата на постъпване на работника 09.02.2018 г. В самия договор е отразено в печатен вид – „днес, на 09.02.2018 г. получих: оригинал от настоящия трудов договор, подписан от двете страни, копие от уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ, заверено от ТД на НАП и длъжностна характеристика“, като работникът собственооръчно е поставил подписа си. Спор за датата на сключване на договора няма, независимо че копие от същия не е представен на контролните органи в деня на проверката на място, а при извършването на последваща такава по документи на 16.02.2018 г. Не се възприема твърдението на касатора, че този договор е антидатиран, като е бил реално сключен след проверката и поради това на работника не бил представен екземпляр от него. Трудовият договор е частен диспозитивен документ, за който при подписването му от страните не съществува спор за автентичността му, обвързва същите тези страни с направените от тях волеизявление и породените от това права и задължения /чл. 180 ГПК/. Посочването на 08.02.2018 г. като дата на сключване на договора е резултат от насрещните волеизявления на страните по него, като за възникването на трудовото правоотношение е ирелевантно поведението на трети лица, още по-малко на контролните органи, както и настъпването, на обстоятелства като извършването на проверката. Тук е мястото да се конкретизира, че законодателят регламентира възможността датата на постъпване на работа да е различна от датата на сключване на договора и това следва от чл. 61, ал. 1, чл. 63, ал. 1, чл. 63, ал. 4 и чл. 66, т. 3 КТ. По тези съображения се приема за безспорно, че екземпляр от трудовия договор не е представен на работника преди постъпването му на работа.

Що се отнася до непредставянето на работника на копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, настоящата съдебна инстанция приема, че към релевантия момент – преди постъпването му на работа на 09.02.2018 г., все още не е изпратено уведомление по чл. 62, ал. 5 във връзка с ал. 3 КТ. Видно от приложената справка, уведомлението е с входящ номер от 09.02.2018 г., като то е заверено от НАП с изходящ номер от същата дата, 12:17:06 ч. Този час е следващ времето на извършване на проверка. В действителност към момента на проверката все още не е изтекъл тридневният срок от сключването на договора, в който работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Независимо от това, за да допусне работника да изпълнява трудовите си функции по сключен договор, работодателят е длъжен да му представи заверено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ. До този момент работникът не може да изпълнява задълженията си по трудовия договор по аргумент от чл. 63, ал. 4 КТ.

Въз основа на горното се формира извод за осъществяване на процесното нарушение, установено в протокола от извършената проверка. Протоколът е официален свидетелстващ документ, издаден по установения ред и форма от длъжностни лица в кръга на службата им, като по делото не са представени доказателства, че същият е оспорен по предвидения в закона ред. Поради това той се ползва с материална доказателствена сила относно съществуването или несъществуването на определени факти и обстоятелства, установяването на които е

предпоставка за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

Настоящата съдебна инстанция приема, че с оглед тежестта на нарушението, постигането на целите по чл. 12 ЗАНН и доколкото не са нарушени конкретни трудови и осигурителни права на работника /чл. 27, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН/, размерът на наложеното наказание следва да бъде намален до предвидения от законодателя размер – 1500 лева. В допълнение следва да се посочи, че с разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 КТ се въвежда ограничение относно нарушенията, които биха могли да се приемат за маловажни. От приложното поле на чл. 415в, ал. 1 КТ, специална по отношение на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, се изключват нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, каквото се сочи да е осъществено в конкретния случай.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съразмерно с отхвърлената част от жалбата в размер, определен по реда на чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20168520 от 05.08.2021г., постановено по н.а.х.дело № 6469/2021г. по описа на Софийски районен съд, В ЧАСТТА, с която е потвърдено Наказателно постановление №22-004575/23.03.2018г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С. град в санкционната му част, вместо което постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №22-004575/23.03.2018г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С. град в санкционната му част КАТО НАМАЛЯВА размера на определената „имуществена санкция“ на 1500 лв.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20168520 от 05.08.2021г., постановено по н.а.х.дело № 6469/2021г. по описа на Софийски районен съд, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. сумата от 50лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: